Bağlantılı Suçta Parçalı Kesinleşme

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Anayasa Mahkemesi Genel Kurul	27.01.2026	İhlal

ESAS NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2020/39936	Anayasa 36, Anayasa 38, CMK 286, CMK 298, TCK 158/1-e, 6216 s. K. 50

ÖZET

Aynı maddi vakıaya dayanan dolandırıcılık hükmü istinafta kesinleşip infaz edilirken örgüt üyeliği hükmü temyizde bozulup beraatle sonuçlanmıştır. AYM, CMK 286/2-a'dan kaynaklanan bu çelişkinin hakkaniyete uygun yargılanma hakkını ihlal ettiğine ve yeniden yargılamaya karar vermiştir.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/baglantili-sucta-parcali-kesinlesme-temyiz-aym-2020-39936/ →

Karar metni

Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası sisteminde yayımlandığı hâliyle aktarılmıştır. Heyet, raportör ve vekil adları derlemeye alınmamıştır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ GENEL KURUL
KARARI

Başvuru Numarası: 2020/39936

Karar Tarihi: 27/1/2026

R.G. Tarih ve Sayı: 2/6/2026 - 33268

[Heyet, raportör, başvurucu ve vekil bilgileri derlemeye alınmamıştır.]

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, ceza davasında bağlantılı suçlardan birine ilişkin temyiz incelemesi devam ederken diğer suçtan kurulan hükmün istinaf aşamasında kesinleşmesi ve kesinleşen hüküm yönünden infaz aşamasına geçilmesi nedeniyle hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 10/12/2020 tarihinde yapılmıştır. Komisyon; adli yardım talebinin kabulüne, masumiyet karinesi, silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkeleri, hakkaniyete uygun yargılanma hakkı

dışındaki şikâyetlerin kabul edilemez olduğuna, anılan haklara ilişkin şikâyetlerin kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

4. Bölüm, başvurunun Genel Kurul tarafından incelenmesine karar vermiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

A. Genel Bilgiler

6. Bireysel başvuru konusu olayların meydana geldiği tarihte öğretmen olarak atanmak isteyen lisans mezunlarının müracaat ettiği 2010 yılı Kamu Personeli Seçme Sınavı (KPSS) 10 Temmuz Cumartesi günü gerçekleştirilmiş, sınav sonuçları 11/8/2010 tarihinde Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezinin (ÖSYM) resmî internet sitesinden duyurulmuştur. Sonuçların açıklanmasından sonra geçmiş yıllara oranla çok sayıda adayın eğitim bilimleri testinde 120 sorunun tamamına doğru cevap verdiğinin anlaşılması üzerine sınavda toplu şekilde kopya çekildiği şüphesiyle idari ve adli makamlarca farklı tarihlerde çeşitli soruşturmalar başlatılmıştır.

7. Diğer taraftan olayla ilgili olarak Yükseköğretim Denetleme Kurulu Başkanlığınca başlatılan idari soruşturma sonucunda 8/9/2010 tarihli bir rapor düzenlenmiş, raporda bilirkişilerce yapılan analizlere göre 10/7/2010 ve 11/7/2010 tarihlerinde gerçekleştirilen KPSS sorularının sınav öncesinde çok sayıda adaya "bir şekilde" ulaştırıldığı kanaatine varıldığı belirtilmiştir.

8. Bu gelişmeler üzerine ÖSYM, sınavın eğitim bilimleri testinin objektifliğini ve güvenilirliğini kaybettiği sonucuna vararak testin iptal edilmesine 17/9/2010 tarihinde karar vermiştir.
B. Somut Olay Bilgisi

9. Başvurucu, bir üniversitenin İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünden 2007 yılında mezun olmuştur.

10. Başvurucu; öğretmen olarak atanmak isteyen lisans mezunlarının müracaat edebildiği, 10/7/2010 tarihinde yapılan KPSS'nin eğitim bilimleri testindeki tüm sorulara doğru cevap veren adaylardan biridir. Sınavın eğitim bilimleri testinin iptal edilmesi üzerine ÖSYM tarafından sadece eğitim bilimleri testini içeren yeni bir sınav oturumu 31/10/2010 tarihinde düzenlenmiştir. Bu yeni sınav oturumuna da müracaat eden başvurucunun eğitim bilimleri testindeki başarı oranı ile iptal edilmeyen 2010 KPSS genel yetenek ve genel kültür testlerindeki başarı oranları kullanılarak hesaplanan P10 puanına göre Millî Eğitim Bakanlığınca öğretmen olarak ataması yapılmıştır.

11. İptal edilen sınavdaki tüm sorulara doğru cevap veren ve ÖSYM'nin yaptığı inceleme sonucu düzenlenen 15/3/2016 tarihli rapora göre genel yetenek testindeki iki soru yönünden yanlış seçenekte birleşen adaylardan birinin de başvurucu olduğunun tespit edilmesi üzerine başvurucu hakkında kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık ve resmî belgede sahtecilik, silahlı terör örgütü üyesi olma suçlarını işlediği şüphesiyle Başsavcılık tarafından soruşturma başlatılmıştır.

12. Soruşturma kapsamında başvurucunun 31/10/2010 tarihinde tekrarlanan sınavın eğitim bilimleri testindeki 120 sorunun 83'üne doğru cevap verebildiği görülmüştür. Başvurucunun ayrıca iletişim kayıtlarının incelenmesi sonucunda kendisi gibi yanlış seçenekte birleştiği görülen şüphelilerin bazılarıyla sınava yakın tarihlerde telefonlarının aynı baz istasyonundan sinyal verdiği, diğer bir ifadeyle baz birlikteliği tespit edilmiştir. Yine soruşturma kapsamında, başvurucunun Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ/PDY) ile iltisaklı kurumlarda yaklaşık üç sene çalıştığını gösteren sosyal sigorta kaydı, bu kurumlarda aynı dönem birlikte çalıştığı bazı kişilerin iptal edilen sınavda çok yüksek başarı göstermelerine rağmen bir kısmının tekrarı yapılan sınava girmediği, bir kısmının ise tekrarı yapılan sınavda başarısının olağan dışı şekilde düştüğü belirtilmiştir.

13. Soruşturma neticesinde Başsavcılık, başvurucunun kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık ve resmî belgede sahtecilik, silahlı terör örgütüne üye olma suçlarından cezalandırılması talebiyle iddianame düzenlemiştir. İddianamede başvurucunun 2005 ile 2010 yılları arasında yapılan sınavlara girdiği ancak sınavlarda gösterdiği başarının 2010 yılındaki sınava nazaran oldukça düşük olduğunun anlaşıldığı ifade edilmiştir.

14. İddianamenin kabulü ile açılan dava, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesince (Mahkeme) görülmeye başlanmıştır. Başvurucu; savunmasında 2010 yılında çalıştığı özel kurumdan izin alarak yaklaşık altı ay kadar çok iyi şekilde sınava hazırlandığını, bu nedenle sınavda yüksek başarı gösterdiğini ancak sınavın iptal edilmesi üzerine aynı yılın ekim ayında tekrarlanan sınavda psikolojik nedenlerle iyi bir performans gösteremediğini ileri sürmüştür.

15. Yargılamanın tamamlanmasının ardından Mahkeme 7/11/2018 tarihinde hükmü açıklamıştır. Buna göre başvurucunun resmî belgede sahtecilik suçundan beraatine, kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık suçundan 3 yıl 1 ay 15 gün hapis ve 132.780 TL adli para cezasıyla, FETÖ/PDY terör örgütüne üye olma suçundan ise 6 yıl 3 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar vermiştir. Gerekçeli kararda Mahkeme; öncelikle FETÖ/PDY hakkında ayrıntılı açıklamalara yer vererek örgütün karakteristik özelliğinin gizlilik ve tedbir olduğunu, mensuplarını kamuya yerleştirmek amacıyla kamu sınavlarının sorularını önceden ele geçirme ve kendisine tam anlamıyla bağlı olan üyelere soruları vererek başarılı olmalarını temin etme gibi meşru olmayan yöntemleri sıklıkla uyguladığı yönünde değerlendirmelere yer vermiştir. Bu bağlamda Mahkeme, gerekçeli kararında sınav sorularını önceden aldığı kesin olarak tespit edilen bir kişinin örgüt üyesi olduğu karinesinin ortaya çıktığını vurgulamıştır. Gerekçeli kararın genel değerlendirmelere ilişkin kısmı şöyledir:

"D-2010 KPSS SINAVINDA SORULARIN SIZDIRILMASI İLE İLGİLİ HUKUKİ DEĞERLENDİRME VE MAHKEMEMİZİN NİTELENDİRMESİ; 1-Terör Örgütü Üyeliği Suçu Yönünden; Yukarıda ayrıntısı anlatıldığı üzere FETÖ tarafından bir şekilde (muhtemelen daha önceden ÖSYM'ye sızdırılan örgüt elemanlarınca) 2010 KPSS sınav sorularının çalınıp kurum dışına çıkartılarak sınavdan yaklaşık bir hafta önce örgüt mensuplarına dağıtıldığı sabit görülmüştür. Sızdırılan sınav sorularının FETÖ terör örgütü üyeleri dışında kişilere verilmesi mümkün değildir. Stratejisi ve hareket tarzı itibariyle gizliliğe ve tedbire azami derecede önem veren bu örgütün sınav sorularının sızdırılması gibi önemli ve kamuoyu nezdinde örgüt aleyhine rahatsızlık yaratacak bir konuda

tedbirsiz davranması düşünülemez. ÖSYM'den çalınan sınav sorularının FETÖ tarafından %100 güvenilen örgüt mensupları dışındaki kişilere, hatta örgütle yeni tanışmış sempatizan konumundaki kişilere dahi verilmesi mümkün değildir. Bu nedenle sınav sorularını önceden aldığı kesin olarak tespit edilen kişilerin Fetö terör örgütü üyesi olduğu karinesi oluşmaktadır. ... 3-Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Zararına Dolandırıcılık Suçu Yönünden; Hukuka aykırı şekilde ele geçirilen sınav sorularını temin edip sınavda gerçek olmayan bir başarı performansı göstererek sıralamada başka adayların önüne haksız bir şekilde geçen adayların bu sayede düzenlenen sonuç belgesine istinaden kamu kurumlarına atanmaları sözkonusu olduğunda kamu kurumu aleyhine dolandırıcılık suçunun oluştuğunda şüphe yoktur. Zira atandıkları kurumda maaş dahil aldıkları her ücret haksız menfaat niteliğindedir. Kişinin bu kurumlarda fiilen çalışıp bir hizmet üretmesi elde ettiği kazancı haksız kazanç olmaktan çıkartmaz. Zira bu durumdaki kişilerin bizatihi o kamu görevine atanmaları haksız menfaat niteliğindedir. Nitekim Yargıtay 15.CD'nin 28/11/2013 tarih, 2012/14137-2013/18702 sayılı kararında '...Bu şekilde 2006 yılı temmuz ayına kadar öğretmenlik yaparak maaş alan sanığın, ilköğretim müfettişlerince yapılan inceleme sonucunda kardeşine ait sahte diploma ile yapmış olduğu müracaat ile öğretmenlik yaptığının tespit edildiği olayda, mahkemenin kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık suçunun oluştuğuna ilişkin kabulünde bir isabetsizlik görülmemiştir. Sanığın eylemini, bir suç işleme kararının icrası kapsamında değişik zamanlarda gerçekleştirdiğinin anlaşılması karşısında, TCK'nın 43/1 maddesinin uygulanması gerektiği...' belirtildiğinden haksız şekilde kamu görevine atanan kişinin eylemi zincirleme nitelikli dolandırıcılık suçunu oluşturmaktadır. Kişinin aldığı her ücret haksız menfaat niteliğinde olup kamu görevine son verilinceye kadar zincirleme olarak menfaat temini de devam etmektedir."

16. Gerekçeli kararda başvurucu ile ilgili olarak Mahkeme; başvurucunun 2005-2010 yılları arasında KPSS'ye üç kez girdiğini, bu sınavlarda 120 sorudan oluşan eğitim bilimleri testinde verdiği doğru cevap sayılarının sırasıyla 2007 yılında 38, 2008 yılında 32, iptal edilen 10/7/2010 tarihli sınavda ise 120 olduğunu belirterek 2007 ve 2008 yıllarındaki performansı gözönüne alındığında 10/7/2010 tarihli sınavda soruların tamamını doğru cevaplamasını tarihî bir başarı olarak nitelendirmiştir. Mahkeme, ayrıca 10/7/2010 tarihli sınavın iptal edilmesi üzerine 31/10/2010 tarihinde tekrar edilen ve önceki sınava nazaran daha kolay olduğu bilirkişilerce tespit edilen sınava da giren başvurucunun aynı başarıyı gösteremeyerek bu defa doğru cevap sayısını 83'e düşürdüğüne dikkati çekmiş; bu durumun iptal edilen 10/7/2010 tarihli sınavda gösterdiği başarının yeteneği dışında başka faktörlere dayandığı yönünde güçlü bir kanaat oluşturduğunu ifade etmiştir. Bu kanaate dayanarak başvurucunun sınav sorularını sınavdan önce elde etmek suretiyle dolandırıcılık suçunu işlediğini kabul etmiş ve soruları sınavdan önce alabilmesinin de örgüt üyesi olduğuna bir karine oluşturduğunu değerlendirmiştir. Mahkeme, gerekçeli kararında başvurucunun FETÖ/PDY ile iltisaklı olduğu gerekçesiyle kapatılan kurumlarda çalışmasına ve benzer dosyalarda haklarında soruşturma yürütülen bazı şüphelilerle aynı işyerinde ve aynı yıllarda çalıştığına ilişkin tespite de delil olarak dayanmıştır. Gerekçeli kararın başvurucunun eylemleriyle ilgili olan kısmı şöyledir:

"... Sanık hakkında yukarıda bahsedilen deliller değerlendirildiğinde; 10.07.2010 tarihinde düzenlenen ve iptal edilen KPSS Eğitim Bilimleri Testinde (120) sorudan (120) soruyu doğru

cevapladığı nazara alındığında, tarihi bir başarı elde ettiği, 31.10.2010 tarihinde tekrarlanan Eğitim Bilimleri Testinin ise zorluk derecesi bakımından daha kolay olduğu bilirkişi raporlarıyla ve ÖSYM yazısıyla sabit olmasına rağmen başarısında büyük bir düşüş olduğu ve ikinci sınavda (120) sorudan (83) soruyu doğru cevapladığı nazara alındığında iptal edilen sınavdaki yüksek başarının kendi başarısı olmadığı kanaatine varılmıştır. Tekrarlanan sınavdaki düşüş sanığın savunmasında belirttiği gibi iptal edilen sınav nedeniyle yeni sınav yerinin İstanbul olarak belirlenmesi ve psikolojik olarak sınav yerini bulamama stresi ile açıklanamayacak derecede yüksek olduğu kabul edilmekle savunmasına itibar edilmemiş, sanığın FETÖ tarafından çalınan sınav sorularının sınav öncesinde örgüt tarafından kendisine verilmesi üzerine sınava hazırlandığı ve 2010 KPSS sınavındaki iptal edilen Eğitim Bilimleri ile iptal edilmeyen Genel Kültür-Genel Yetenek testlerindeki başarısının bundan kaynaklandığı sonuç ve kanaatine varılmıştır. Anlatılan nedenlerle; FETÖ tarafından sızdırılan 2010 KPSS sorularını önceden alarak sınavda yüksek başarı elde eden sanığın FETÖ/PDY üyesi olduğu, örgütün 2010 yılında aldığı kararla hem kendi okullarında maaşlı olarak çalıştırdığı üyelerini kamuya aktarıp maaş yükünden kurtulmak, yeni gelenlere yer açmak, bu şekilde himmet adı altında topladığı aidatları artırmak ve hem de mahrem hizmetlerdeki örgüt mensuplarının eşlerinin ve mahrem imamların kamuya atanması için sınav sorularını sızdırdığı, sanığın sınav öncesi örgüt tarafından kendisine verilen sorulara çalışarak sınavda gerçek başarısının üzerinde performans gösterip, sıralamada diğer adayların önüne geçtiği, tekrar edilen Eğitim Bilimleri testinden aldığı puan ve iptal edilmeyen ancak kopya çekildiği mahkememizce kabul edilen Genel Kültür-Genel Yetenek testlerinden aldığı puanla Milli Eğitim Bakanlığına öğretmen olarak atandığı ve iddianame tanzim tarihi 27.02.2017'e kadar maaş, ek ders vs olmak üzere toplam 63.743,60 TL gelir elde ettiği, sınav sorularını önceden alarak hileli hareketlerle sınavda gerçek başarısının üzerinde performans gösterip, sıralamada diğer adayların önüne geçtiği, hileli bu hareketiyle haksız şekilde kamu görevine atandığı ve birden fazla kez maaş aldığı için sanığın eyleminin zincirleme nitelikli dolandırıcılık suçunu oluşturduğu sonuç ve kanaatine varılarak bu suçlardan cezalandırılmasına karar vermek gerekmiştir. Sanık hakkında resmi belgede sahtecilik suçundan kamu davası açılmış ise de, yukarıda ayrıntısı anlatıldığı üzere, iddianamedeki anlatım itibariyle sanığın ÖSYM sonuç belgesi üzerinde sahtecilik yaptığının iddia edilmediği, iddianın içerik sahteciliğine yönelik olduğu, içerikte sahteciliğin yukarıdaki anlatımlar karşısında ancak memur kişi tarafından işlenebileceği, sanığın sınav tarihinde memur olmaması nedeniyle içerik sahteciliğinin faili olamayacağı, dolayısıyla sahtecilik suçunun unsurları itibariyle oluşmadığı anlaşılmakla atılı suçtan beraatine karar verilmiştir."

17. Başvurucu; istinaf dilekçesinde diğerlerinin yanı sıra soruları önceden ele geçirdiği iddiasının terör örgütü üyesi olduğu kabulüne, terör örgütü üyesi olma suçunun da dolandırıcılık suçlamasına dayandırıldığını, esasa etkili olan bazı taleplerinin karşılanmadığını, bilirkişi raporunun eksik ve hatalı olduğunu ileri sürerek kararın bozulmasını talep etmiştir.

18. Başvurucunun istinaf talebi Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Ceza Dairesinin (Ceza Dairesi) 13/11/2020 tarihli kararıyla kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık yapma suçundan verilen hapis cezası yönünden kesin, silahlı örgüte üye olma suçu yönünden ise temyiz yolu açık olmak üzere reddedilmiştir. Buna göre mahkeme kararı dolandırıcılık suçu yönünden kesinleşmiştir.

19. Başvurucu, nihai kararı 23/11/2020 tarihinde öğrendikten sonra 10/12/2020 tarihinde kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık yapma suçundan verilen hapis cezası yönünden bireysel başvuruda bulunmuştur.

20. Mahkeme; dolandırıcılık suçundan verilen ve kesinleşen ilamı infaz edilmek üzere 18/1/2021 tarihinde Cumhuriyet Başsavcılığına göndermiştir. Cumhuriyet Başsavcılığı; başvurucu hakkında dolandırıcılık suçundan verilen adli para cezasının 27/2/2023, hapis cezasının ise 23/4/2024 tarihinde yerine getirildiğini Mahkemeye bildirmiştir. Başvurucu hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan yapılan temyiz incelemesi sonucunda ise Yargıtay 3. Ceza Dairesi hükmün bozulmasına 4/6/2025 tarihinde karar vermiştir. Bozma kararının gerekçesinde başvurucunun örgüt hiyerarşisinde yer aldığını gösteren kesin ve yeterli delil bulunmadığı belirtilmiştir. Bozma üzerine Mahkeme tarafından bozma kararına uyularak devam edilen yargılama sonucunda başvurucunun silahlı terör örgütüne üye olma suçundan beraatine 11/12/2025 tarihinde karar verilmiştir. Anılan karar 19/1/2026 kesinleşmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

1. Mevzuat

21. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "Dolandırıcılık" başlıklı 157. maddesi şöyledir: "(1) Hileli davranışlarla bir kimseyi aldatıp, onun veya başkasının zararına olarak, kendisine veya başkasına bir yarar sağlayan kişiye bir yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası verilir."

22. 5237 sayılı Kanun'un "Nitelikli dolandırıcılık" başlıklı 158. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili kısmı şöyledir: "(1) Dolandırıcılık suçunun; ... e) Kamu kurum ve kuruluşlarının zararına olarak, ... İşlenmesi hâlinde, üç yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur."

23. 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun "İstinaf" başlıklı 272. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir: "İlk derece mahkemelerinden verilen hükümlere karşı istinaf yoluna başvurulabilir. Ancak, onbeş yıl ve daha fazla hapis cezalarına ilişkin hükümler, bölge adliye mahkemesince re'sen incelenir."

24. 5271 sayılı Kanun'un "Temyiz" başlıklı 286. maddesinin ilgili kısmı şöyledir: "(1) Bölge adliye mahkemesi ceza dairelerinin bozma dışında kalan hükümleri temyiz edilebilir. (2) Ancak; a) İlk derece mahkemelerinden verilen beş yıl veya daha az hapis cezaları ile miktarı ne olursa olsun adlî para cezalarına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine dair bölge adliye mahkemesi kararları, b) İlk derece mahkemelerinden verilen beş yıl veya daha az hapis cezalarını artırmayan bölge adliye mahkemesi kararları, ... Temyiz edilemez."

25. 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 5. maddesi şöyledir: "(1) Mahkeme, kesinleşen ve yerine getirilmesini onayladığı cezaya ilişkin

hükmü Cumhuriyet Başsavcılığına gönderir. Bu hükme göre cezanın infazı Cumhuriyet savcısı tarafından izlenir ve denetlenir."

2. Yargıtay İçtihadı

26. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 6/12/2023 tarihli ve E.2023/3-76, K.2023/644 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir: "Diğer taraftan, amacı somut olayda maddi gerçeğe ulaşarak adaleti sağlamak, suçu işlediği sabit olan faili cezalandırmak, kamu düzeninin bozulmasını önlemek ve bozulan kamu düzenini yeniden tesis etmek olan ceza muhakemesinin en önemli ve evrensel nitelikteki ilkelerinden biri de öğreti ve uygulamada; suçsuzluk ya da masumiyet karinesi olarak adlandırılan kuralın bir uzantısı olan ve Latincede; in dubio pro reo olarak ifade edilen şüpheden sanık yararlanır ilkesidir. Bu ilkenin özü, ceza davasında sanığın mahkûmiyetine karar verilebilmesi bakımından göz önünde bulundurulması gereken herhangi bir soruna ilişkin şüphenin, mutlaka sanık yararına değerlendirilmesidir. Oldukça geniş bir uygulama alanı bulunan bu kural, dava konusu suçun işlenip işlenmediği, işlenmişse sanık tarafından işlenip işlenmediği veya gerçekleştirilme biçimi konusunda bir şüphe belirmesi hâlinde de geçerlidir. Sanığın bir suçtan cezalandırılmasına karar verilebilmesinin temel şartı, suçun hiçbir şüpheye mahal bırakmayacak kesinlikte ispat edilebilmesidir. Gerçekleşme şekli şüpheli veya tam olarak aydınlatılamamış olaylar ve iddialar sanığın aleyhine yorumlanarak mahkûmiyet hükmü kurulamaz. Ceza mahkûmiyeti; toplanan delillerin bir kısmına dayanılıp, diğer kısmı göz ardı edilerek ulaşılan kanaate ya da herhangi bir ihtimale değil, kesin ve açık bir ispata dayanmalı, bu ispat, hiçbir şüphe ya da başka türlü oluşa imkân vermemelidir. Yüksek de olsa bir ihtimale dayanılarak sanığı cezalandırmak, ceza muhakemesinin en önemli amacı olan gerçeğe ulaşmadan hüküm vermek anlamına gelecektir."

27. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 25/11/2014 tarihli ve E.2013/12-213, K.2014/522 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir: "... Bununla birlikte, tek bir fiille birden fazla farklı suçun oluştuğu durumlarda, en ağır cezayı gerektiren suçtan değil de her iki suçtan ayrı ayrı hüküm kurulduğu durumlarda, suçlardan birisi için kurulan hükümdeki sonuç ceza kesinlik sınırı içerisinde kalsa dahi, adaletli ve doğru sonuca ulaşilabilmesi için her iki suçtan kurulan hükümlerin de temyizinin mümkün olduğunun kabulü gerekmektedir."

28. (Kapatılan) Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 24/2/2021 tarihli ve E.2020/7035, K.2021/1559 sayılı kararına konu Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 19. Ceza Dairesinin 14/07/2020 tarihli ve E.2019/1476, K.2020/482 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir: "IV- Yasa yolu; ... 2-24 Ekim 2019 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürülüğe giren 7188 sayılı Kanun'un 29. maddesi ile CMK'nın 286. maddesine 3. fıkra eklenerek temyiz edilebilen suçların kapsamı genişletilmiştir. Yapılan düzenleme ile sayılan suçlar nedeniyle Bölge Adliye Mahkemelerin kararlarının kesin hüküm özelliği kaldırılmış ve temyiz kanun yolu açılmıştır. TCK'nın 314. maddesi de düzenlemenin içerisinde yer almakta olup temel cezanın TCK'nın 314. maddesine göre belirlendiği suçlarda etkin pişmanlık hükümleri uygulandığı ve örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüte yardım etme ile örgüt adına suç işleme suçlarında da verilen hükümler artık temyiz edilebilecektir. Ancak, 7188 sayılı Kanun ile sayılmadığı için 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 4. maddesinde sayılan ve terör örgütü faaliyeti çerçevesinde işlendiği anlaşılan suçlar nedeniyle ilk derece mahkemelerince verilen ve bölge adliye mahkemelerince de artırılmayan beş yıl ve altındaki cezalar ile on yıl veya

daha az hapis cezası veya adli para cezası gerektiren suçlardan, ilk derece mahkemesince verilen beraat kararı ile ilgili esastan ret kararları ise kesin hüküm özelliği nedeniyle temyiz edilemiyecektir (CMK'nın 286/2-b,g). Bu suçlar nedeniyle derhal cezanın infazına geçileceğinden infaz aşamasında ve terör örgütü kurma/yönetme ya da terör örgütüne üye olma suçları nedeniyle temyiz incelemesi ile verilecek kararlar nedeniyle uygulamada duraksamalara neden olacağı da açıktır. Bir sanık tarafından işlenip de 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 4. maddesinde sayılan ve terör örgütü faaliyeti çerçevesinde işlendiği anlaşılan suçlarda 'bağlantı' nedeniyle temyiz edilebilirlik sınırının değerlendirilmesi gerekmektedir. 'Bağlantı kavramı' başlıklı CMK'nın 8. maddesinin 1. fıkrası; '(1) Bir kişi, birden fazla suçtan sanık olur veya bir suçta her ne sıfatla olursa olsun birden fazla sanık bulunursa bağlantı var sayılır.' şeklindedir. Bir sanık tarafından işlenen terör örgütü faaliyeti çerçevesinde işlendiği anlaşılan suçlarda 'bağlantı' olduğu kabul edilerek aynı dava dosyasında temyiz edilen ve bozulan hüküm nedeniyle birbirleriyle çelişen hükümlerin verilmesinin önlenmesi ve temyiz yoluna gidilemeyerek aleyhe doğabilecek adaletsizliklerin önlenmesi için terör örgütü faaliyeti çerçevesinde işlendiği anlaşılan suçlarda da temyiz kanun yolunun açık olduğunun kabul edilmesi doğru olacağı değerlendirildiğinden istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin kararlara karşı ise onbeş gün içerisinde CMK'nın 286 ve devamı maddeleri uyarınca Yargıtay ilgili Ceza Dairesi nezdinde TEMYİZ kanun yolu açık olmak üzere 14/07/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi."

29. (Kapatılan) Yargıtay 16. Ceza Dairesinin yukarıda anılan 24/2/2021 tarihli ve E.2020/7035, K.2021/1559 sayılı kararının (bkz. § 28) ilgili kısmı şöyledir: "1-İlk derece mahkemesince TCK'nın 158/1-e maddesi uyarınca temel cezası belirlenip TCK'nun 158/3 maddesi uyarınca artırım yapılması gerekirken maddi hata yapılarak artırım maddesi olarak TCK 188/3 maddesi gösterilen kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık suçu açısından sanık müdaffince yapılan temyiz talebinin incelenmesinde; Bölge Adliye Mahkemesi kararının CMK'nın 286/2-g maddesi gereğince kesin olup, temyizi kabil kararlardan olmadığından CMK'nın 298. maddesi gereğince temyiz talebinin REDDİNE, 2-Silahlı terör örgütüne üye olma suçuna ilişkin sanık müdafiinin temyiz talebinin incelenmesinde; ...sanık müdafiinin temyiz dilekçesinde ileri sürdüğü nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle hükmün ONANMASINA, ... oybirliğiyle karar verildi."

30. Yargıtay 3. Ceza Dairesinin 13/9/2023 tarihli ve E.2022/1548, K.2023/5483 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir: "Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma Suçundan Kurulan Hükme Yönelik Temyiz İstemleri — Ayrıntıları Dairemizin 26.10.2017 tarih ve 2017/1809 esas 2017/5155 karar sayılı kararında ve Dairemizce de benimsenen, istikrar kazanmış yargısal kararlarda açıklandığı üzere; Örgüt üyesi, örgüt amacını benimseyen, örgütün hiyerarşik yapısına dahil olan ve bu suretle verilecek görevleri yerine getirmeye hazır olmak üzere kendi iradesini örgüt iradesine terk eden kişidir. Örgüt üyeliği, örgüte katılmayı, bağlanmayı, örgüte hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyesi örgütle organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. ... Silahlı örgüte üyelik suçunun oluşabilmesi için örgütle organik bağ kurulması ve kural olarak süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerin bulunması aranmaktadır. ... Oluş ve dosya kapsamına göre, sanığın 2010 KPSS

sınavına girdiği, iptal edilen 2010 KPSS sınavında Eğitim Bilimleri testinde 120 sorudan 119 soruyu, Genel Kültür testinde 60 sorudan 50 soruyu doğru cevaplandırdığı, iptal edilen Eğitim Bilimleri testine ilişkin 31.10.2020 tarihinde yapılan sınavda Eğitim Bilimleri testinde 120 sorudan 80 soruyu doğru cevaplandırdığı, iptal edilen sınavda 100 ve üzeri net yapan 5 şahısla aynı kurumda çalıştığı, Genel Kültür sınavında 44 nolu soruda yanlışta birleşen adaylar arasında bulunduğu belirlenerek kamu kurum ve kuruluşlarının zararına neden olacak şekilde dolandırıcılık suçunun varit olduğunun dikkate alındığı ve bu hususun silahlı terör örgütü suçuna dayanak teşkil ettiğinin kabul edildiği somut olayda silahlı terör örgütü üyesi olduğuna ilişkin suçlamayı kabul etmeyen sanığın FETÖ/PDY terör örgütü ile irtibatlı ve iltisaklı kurumlarda çalışmasının örgütsel faaliyet kapsamında kabul edilemeyeceği, kod adı kullanmayan, bylock kullanıcısı olmayan sanığın örgütle organik ilişki içine girip süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gösteren örgütsel eylem ve faaliyetlerde bulunduğuna ilişkin her türlü şüpheden uzak kesin ve yeterli delil bulunmadığı dikkate alındığında, atılı silahlı terör örgütüne üye olma suçundan beraati yerine yerinde ve yeterli olmayan gerekçe ile yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi hukuka aykırı bulunmuştur. Dolandırıcılık Suçundan Kurulan Hükme Yönelik Temyiz İstemleri — Dosya içerisine alınan 18.03.2015 tarihli bilirkişi raporunda sanığın iki ayrı sınavdaki başarı farklılığının tesadüfi olamayacağına yönelik güçlü kanaat oluştuğunun ifade edilmesi karşısında; ihtimallere dayanan yüzdelik oranlarının yer aldığı değerlendirme içermesi, sanığın hileli bir davranışını ortaya koymaya elverişli olmadığı gibi, kişinin önceki ve sonraki yıllardaki doğru ve yanlış cevap sayılarının kıyaslanarak, sınav sorularını haksız elde etmek sureti ile sınavda hileli yollarla yüksek puan aldığının kesin olarak ispatlanamayacağı, ayrıca bilirkişi raporunu teyit eder başkaca delil, beyan, bilgi bulunmadığı gibi, bilirkişi raporunda sınav sorularının alındığına dair kesin kanaatin de bildirilmediği de gözetilerek, sanığın üzerine atılı kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık suçunu işlediğine dair her türlü kuşkudan uzak mahkûmiyetini gerektirir yeterli delil bulunmadığından beraati yerine, delillerin değerlendirilmesinde düşülen yanılgı sonucu yazılı şekilde mahkûmiyetine karar verilmesi hukuka aykırı bulunmuştur."

31. Yargıtay 3. Ceza Dairesinin 8/12/2021 tarihli ve E.2021/4666, K.2021/10380 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir: "III-Katılan Hazine ve Maliye Bakanlığı, sanık ve müdafiinin kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik temyiz itirazlarının incelenmesinde; Somut olayda, öğretmenlik görevinden 24.12.2017 tarihinde 695 sayılı KHK ile ihraç edilen sanığın 10.07.2010 tarihinde yapılan KPSS sorularını ve cevaplarını sınav öncesinde temin etmek suretiyle atandığından bahisle mahkumiyet kararı verilmiş ise de, sanığın daha sonra yapılan 31.10.2010 tarihli iptale konu olmayan KPSS'nin eğitim bilimleri ve 10.07.2010 tarihinde yapılan KPSS'nin genel kültür genel yetenek kısmı ile atandığı ve atandığı bu sınava ilişkin kendisine soru verildiği hususunda, dolayısıyla atılı suçu işlediğine dair mahkumiyetini gerektirir her türlü şüpheden uzak kesin ve inandırıcı delil bulunmadığı ve 2009 yılı KPSS genel kültür genel yetenek testi ile 2010 yılı genel kültür genel yetenek testlerindeki doğru cevap sayısı farkının 8 olmasının dosya kapsamında makul düzeyde delil teşkil etmediği gözetilmeden beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi, Kanuna aykırı, katılan Hazine ve Maliye Bakanlığı vekili ile sanık ve müdafiinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde

görülmüş olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı CMK'nın 302/2. maddesi uyarınca BOZULMASINA... [karar verilmiştir.]"

B. Uluslararası Hukuk

32. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 6. maddesinin birinci fıkrasının ilgili kısmı şöyledir: "Herkes, ... cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan ... bir mahkeme tarafından davasının ... hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini istemek hakkına sahiptir..."

33. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) adil yargılanma hakkının hukukun üstünlüğünün sözleşmeci devletlerin ortak mirası olduğunu belirten Sözleşme'nin ön sözüyle birlikte yorumlanması gerektiğini belirtmektedir. Hukukun üstünlüğünün temel unsurlarından biri de hukuki durumlarda belirli bir istikrarı garanti altına alan ve kamuoyunun mahkemelere olan güvenine katkıda bulunan hukuki güvenlik ilkesidir (B. No: 13279/05, 20/10/2011, § 57).

34. AİHM; hukuki güvenlik ilkesinin hukuki durumlarda belli bir istikrarın sağlanmasını ve toplumun adalete olan güvenini desteklemeyi amaçladığını, aynı olaya ilişkin farklı yargı kararlarının devamlılık arz etmesinin toplumun yargısal sisteme olan güvenini azaltacak nitelikte bir hukuki belirsizliğe yol açabileceğini belirtmiştir (B. No: 582/05, 9/2/2016, § 52/f). AİHM'e göre hukuk devletinin temel ilkelerinden biri olan hukuki belirlilik Sözleşme'nin bütün maddelerinde mündemiçtir (B. No: 23530/02, 2/7/2009, § 47).

35. Birbiriyle tutarlı olmayan yargı kararları nedeniyle temel hak ve özgürlüklerin ihlal edildiği iddiasıyla yapılan başvurularda AİHM; bu konuda bir incelemeye girişmeden önce ulusal mahkemelerin yerini almak gibi bir görevi olmadığını, ulusal mevzuatın yorumlanmasından doğan sorunların öncelikle mahkemelerin görevi olduğunu ve AİHM'in rolünün bu tür yorumlama sonuçlarının Sözleşme ile uyumlu olup olmadığını denetlemekten ibaret olduğunu vurgulamaktadır (B. No: 13279/05, § 49; B. No: 26083/94, 18/2/1999, § 54).

36. AİHM, mahkeme uygulamalarında tutarlılığı sağlayacak mekanizmaların oluşturulmasının önemini vurgulamış; hukuk sistemlerini birbirine paralel yargılamalarda uyumsuz kararların kabul edilmesini önleyecek şekilde düzenlemenin devletlerin sorumluluğu olduğunu çok sayıda kararında yinelemiştir (B. No: 33771/02, 13/11/2007, § 69; B. No: 2141/03, 24/3/2009, § 58; B. No: 13488/07, 29/3/2011, § 66; B. No: 13279/05, § 55). AİHM, kararlar arası tutarlılığı sağlayan bir mekanizmanın yokluğunun Sözleşme'nin 6. maddesinin doğasında bulunan hukuki kesinlik ilkesini ihlal edebileceğini belirtmiştir (B. No: 30658/05, 6/12/2007, § 39; B. No: 23530/02, 2/7/2009, § 47; B. No: 13488/07, § 66).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

37. Anayasa Mahkemesinin 27/1/2026 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Hakkaniyete Uygun Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

38. Başvurucu; soruları önceden ele geçirdiği yönündeki iddianın silahlı terör örgütün üyesi olduğu kanaatine, silahlı terör örgütü üyesi olduğu iddiasının da sınav sorularını önceden ele geçirerek dolandırıcılık suçunu işlediği iddiasına dayandırıldığını ve soruları sınavdan önce ele geçirdiğine dair somut bir delil olmadığını, bu bağlamda yanlış seçenekte birleşme ve önceki sınava nazaran daha kolay bir sınavda düşük performans göstermesinin olağan olamayacağından hareketle yetersiz delillerle cezalandırıldığını belirterek "Şüpheden sanık yararlanır." ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

39. Bakanlık görüşünde; Anayasa Mahkemesinin bazı kararlarına atıf yapıldıktan sonra başvurucu hakkındaki mahkûmiyetin bilirkişi raporlarına dayandığı, FETÖ/PDY ile irtibatlı olduğu için kapatılan okullardan birinde 62 şüpheli adayla birlikte çalıştığı, iptal edilen eğitim bilimleri sınavında 120 soruyu doğru cevaplayarak elde ettiği başarıyı daha sonra gösterememesi nedeniyle iptal edilen sınavdaki yüksek başarının kendi başarısı olmadığı kanaatini güçlendirdiği belirtilmiştir.

2. Değerlendirme

40. Anayasa'nın iddianın incelenmesinde dayanak olan "Hak arama hürriyeti" başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir: "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

41. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesiyle bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvurucunun iddialarının Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkı yönünden incelenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

42. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

i. Genel İlkeler

43. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin yargı organlarına davacı ve davalı olarak başvurabilme, bunun doğal sonucu olarak da iddia, savunma ve adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır. 3/10/2001 tarihli ve 4709 sayılı Kanun'un Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasına "...ile adil yargılanma" ibaresinin eklenmesine ilişkin 14. maddesinin gerekçesine göre "değişiklikle Türkiye Cumhuriyeti'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerce de güvence altına alınmış olan adil yargılama hakkı metne dahil" edilmiştir. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesine "herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu" ibaresinin eklenmesinin amacının Sözleşme'de düzenlenen adil yargılanma hakkını anayasal güvence altına almak olduğu anlaşılmıştır ([GK], B. No: 2014/6673, 25/7/2017, § 54).

44. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kural olarak adil bir yargılama sürecini sağlamaya yönelik teminatlar içermektedir. Bu bakımdan adil yargılanma hakkı davanın taraflardan biri lehine sonuçlanmasını güvence altına almamaktadır. Diğer bir ifadeyle adil yargılanma hakkı temel olarak yargılama sürecinin ve usulünün hakkaniyete uygun olarak yürütülmesini teminat altına almaktadır (bazı değişikliklerle birlikte bkz. [GK], B. No: 2018/37392, 23/7/2020, § 80).

45. Adil yargılanma hakkı, uyuşmazlıkların çözümlenmesinde hukuk devleti ilkesinin gözetilmesini gerektirir. Anayasa'nın 2. maddesinde Cumhuriyet'in nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, Anayasa'nın tüm maddelerinin yorumlanması ve uygulanmasında gözönünde bulundurulması zorunlu olan bir ilkedir ([2. B.], B. No: 2014/19341, 21/11/2017, § 39; [GK], B. No: 2016/13021, 17/5/2018, § 44).

46. Hukuk devleti ilkesi, yargı organlarının aynı maddi veya hukuki olgularla ilgili olarak çelişkili kararlar vermekten mümkün olduğunca kaçınmasını gerekli kılar. Aynı maddi veya hukuki vakıalarla ilgili farklı kararlar verilmesi hukuk devleti ilkesini zedeleyebileceği gibi kişilerin hukuka olan inancını da zayıflatabilir. Bu nedenle bir maddi veya hukuki vakıa ile ilgili olarak yargısal nitelikte bir karar verildikten sonra aynı olgu hakkında bu karardan farklı bir sonuca ulaşılmaması kişilerin hukuka olan güvenlerinin sarsılmaması için hayati öneme sahiptir (gerekçeli karar hakkı bağlamında benzer değerlendirmeler için bkz. [2. B.], B. No: 2017/38342, 13/2/2020, § 29; [2. B.], B. No: 2018/23430, 27/1/2021, § 27; [2. B.], B. No: 2021/54151, 5/6/2024, § 13).

47. Hukuk devletinin gereklerinden birini hukuk güvenliği ilkesi oluşturur (AYM, E.2008/50, K.2010/84, 24/6/2010; E.2012/65, K.2012/128, 20/9/2012). Kişilerin hukuki güvenliğini sağlamayı amaçlayan hukuki güvenlik ilkesi; hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar (AYM, E.2013/39, K.2013/65, 22/5/2013). Ayrıca aynı maddi vakıa veya hukuki sorun yönünden birbirinden farklı kararların varlığı hukuk kurallarının temel bir özelliği olan bireyin davranışını yönlendirebilme gücünü zayıflatacak bir boyuta ulaşmışsa kamu düzeninin bozulduğundan söz edilebilir (içtihat farklılıklarının değerlendirildiği benzer yönde kararlar için bkz. [2. B.], B. No: 2014/13916, 12/1/2017, § 84; [2. B.], B. No: 2014/13518, 26/10/2017, § 59). Böyle bir algının toplumda yerleşmesi hâlinde bireylerin yargı sistemine ve mahkeme kararlarına duymaları beklenen güven zarar görebilir (Yargıtay daireleri arasındaki içtihat farklılıkları yönünden benzer değerlendirmeler için bkz. [GK], B. No: 2013/6932, 6/1/2015, § 64).

48. Hukuk kurallarının ne şekilde yorumlanacağı veya birden fazla yorumunun mümkün olduğu durumlarda bu yorumlardan hangisinin benimseneceği derece mahkemelerinin yetkisinde olan bir hususdur. Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuruda derece mahkemelerince benimsenen yorumlardan birine üstünlük tanıması veya derece mahkemelerinin yerine geçerek hukuk kurallarını yorumlaması bireysel başvurunun amacıyla bağdaşmaz (B. No: 2014/13916, § 81).

49. Hukuk kurallarının yorumlanmasında yetki ve görevleri açısından farklı durumlarda bulunan mahkemeler arasında farklılıkların ortaya çıkması doğaldır. Diğer bir deyişle değişik yargı

kademelerinde görev alan hâkimlerin tamamının bir kuralı aynı şekilde yorumlamaları mümkün olmayabilir. Ancak böylesi bir durumda mahkemelerin uygulamaları arasındaki uyumu ve içtihat birliğini sağlamaya yönelik mekanizmalar önem taşımaktadır (içtihat farklılıkları şikâyetlerinin incelendiği kararlardaki benzer değerlendirmeler için bkz. B. No: 2014/19341, § 42; [2. B.], B. No: 2014/7280, 21/1/2016, § 54; [1. B.], B. No: 2015/20244, 15/6/2016, § 53).

50. Öte yandan bir uyuşmazlığın çözümünde etkili olan maddi vakıalar, uyuşmazlıkta uygulanacak hukuk kurallarından farklı olarak sadece somut bir olayı ilgilendirdiğinden ancak somut olayın koşulları çerçevesinde yorumlanabilir ve anlamlandırılabilir. Somut olayın tek bir uyuşmazlığa konu edildiği durumlarda maddi vakıalara ilişkin olarak mahkemeler arasında görüş ayrılığı oluşması mümkün değildir. Buna mukabil aynı olay çerçevesinde birden fazla uyuşmazlığın birden fazla mahkemede görüldüğü hâllerde farklı mahkemelerin aynı olay kapsamındaki bir maddi vakıayı farklı değerlendirmesi ve yorumlaması mümkündür. Maddi vakıanın farklı yorumlanmasına bağlı olarak aynı olaya ilişkin uyuşmazlıklarda farklı sonuçlara ulaşılması ve birbiriyle çelişen kararlar verilmesi olasıdır. Bu durumda da aynı maddi vakıanın farklı değerlendirilmesine bağlı olarak adil yargılanma hakkının ihlal edilmesi söz konusu olabilir (B. No: 2014/19341, § 45). Nitekim Anayasa Mahkemesi, farklı tarihlerde verdiği kararlarında benzer iddiaları hakkaniyete uygun yargılama hakkı kapsamında incelemiştir (çok sayıda karar arasından bkz. B. No: 2014/19341, §§ 37-54, 46; B. No: 2013/6932, §§ 42-73; B. No: 2016/13021, §§ 44-56; [1. B.], B. No: 2019/10793, 19/1/2023, § 20).

ii. İlkelerin Olaya Uygulanması

51. Somut olayda Mahkeme 2010 yılı KPSS sorularının örgütlü bir yapı tarafından sınavdan önce ele geçirilerek bu yapıya yakın kişilere sızdırıldığı iddiası hakkında yürütülen ana soruşturma dosyasındaki bilirkişi raporlarına ve diğer delillere atıf yapmak suretiyle söz konusu örgütlü yapının FETÖ/PDY olduğunu kabul etmiştir. Nitekim bahsi geçen ana soruşturma kapsamında sınavdan çok önceki bir tarihte soruların bilgisayarında kayıtlı olduğu tespit edilen ve ifadesi alınan bir şüphelinin FETÖ/PDY ile bağlantılı kişiler aracılığıyla soruların kendisine ulaştırıldığı yönündeki beyanına gerekçeli kararda atıf yapmıştır. Yine aynı olaya ilişkin olarak yürütülen başka soruşturmalar kapsamında ifadeleri alınan diğer şüphelilerin de sınav sorularının kendilerine FETÖ/PDY tarafından dağıtıldığına dair ikrar içeren ifadeler verdiği gerekçeli karardan anlaşılmaktadır.

52. Mahkeme, örgütün sadece karakteristik özelliklerini temel alarak soruları kendisine sıkı sıkıya bağlı mensupları dışında hiç kimseye vermeyeceğini kabul etmiş; başvurucunun örgüt üyesi olduğu gerekçesiyle başvurucuyu terör örgütüne üye olma suçundan da mahkûm etmiştir. Mahkemenin bu kabulüne göre terör örgütüne üye olma suçu ile dolandırıcılık suçu gerekçeye esas alınan maddi vakıalar yönünden birbiriyle bağlantılıdır. Başvurucu, her iki suç yönünden de istinaf talebinde bulunmuş; başvurucunun talebi terör örgütüne üye olma suçundan temyiz kanun yolu açık olmak üzere dolandırıcılık suçundan ise kesin olarak reddedilmiştir.

53. Elbette terör örgütüne üye olma suçu faillerinin örgüt faaliyeti kapsamında başka suçlar da işlemesi ve bunlar nedeniyle cezalandırılması mümkündür. Bununla birlikte somut olayda olduğu

gibi terör örgütüne üye olma suçu ile dolandırıcılık suçundan verilen mahkûmiyet gerekçelerinde yer alan maddi veya hukuki olguların birbirine bağlı olduğu durumlarda bir suçtan verilen hükmün kesin nitelikte olması, diğerinin ise temyize tabi olması aynı maddi vakıa ya da hukuk kuralı (haksız tahrik, hata, hukuka uygunluk, şahsi cezasızlık nedenleri vb.) konusunda farklı mercilerce farklı değerlendirmeler yapılmasına neden olabilecektir.

54. Bu gibi durumlarda terör örgütüne üye olma suçunun işlendiği hususu henüz kesin olarak ortaya konulmadığı hâlde bu suçla bağlantılı şekilde dolandırıcılık suçunun işlendiği kesin olarak kabul edilmekte ve infaz aşamasına geçilmektedir. Dahası kesinleşen bu suçtan verilen mahkûmiyetin gerekçesinde terör örgütü üyeliğine atıf yapılmasına ve terör örgütüne üye olma suçuna ilişkin kanun yolu incelemesinin tamamlanmamasına rağmen dolandırıcılık suçundan verilen ceza tümüyle infaz edilebilmektedir. Benzer sorun terör örgütü faaliyeti kapsamında işlenmesi nedeniyle terör örgütüne üye olma dışındaki diğer suçlarda ceza artırımı yapılması ya da daha ağır infaz rejimi uygulanması durumlarında da ortaya çıkmaktadır.

55. Esasında hukukumuzda terör örgütüne üye olma suçu ile örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlar dışında da hukuk kuralları ve maddi vakıanın değerlendirilmesi bakımından bütünlük arz eden, birbirine etki edeceği muhakkak olan ve bir suçun istinaf, diğerinin ise temyiz aşamasında kesinleşmesi nedeniyle somut olaydakine benzer bir sorunun gündeme gelebileceği çok sayıda suç bulunmaktadır. Özellikle sübut değerlendirmeleri ve hukuki sonuçları bakımından birbiriyle yakın ilişki içinde olan cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar ile kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçları, sahtecilik suçları ile dolandırıcılık suçları, yağma suçu ile neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama, hırsızlık, mala zarar verme ve konut dokunulmazlığının ihlali suçları, örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işleme suçu ile örgüt adına işlenen suçlar arasındaki ilişki bunlara örnek olarak gösterilebilir.

56. İlgili mevzuatta, aralarında bu tür bir yakın ilişki veya bağlantı bulunan suçlardan birine karşı temyiz kanun yolunun açık olmasının diğer suça karşı da kendiliğinden temyiz imkânı getireceğine dair açık bir düzenleme bulunmamaktadır. Bu durum, aynı sanık hakkında birden fazla suçtan görülen somut başvurudaki gibi yargılamalarda bu hükümlerden bazıları yönünden henüz temyiz aşaması tamamlanmadan bağlantılı diğer hükümlerin istinaf aşamasında kesinleşmesine ve infaz aşamasına geçilmesine neden olmaktadır. Nitekim 5275 sayılı Kanun'un 5. maddesi gereğince mahkemeler, kesinleşen ve yerine getirilmesini onayladığı cezaya ilişkin hükümleri, infaz için Cumhuriyet başsavcılığına göndermektedir (bkz. § 25).

57. Bu tür bir kısmi kesinleşmenin diğer bir sonucu ise temyiz incelemesini yapan merci yönünden kendisini göstermektedir. Nitekim mevcut usul kuralları temyiz merciine terör örgütüne üye olma suçu yönünden inceleme yaparken henüz ortada bu suçtan kesinleşmiş bir mahkûmiyeti olmamasına rağmen istinaf aşamasında kesinleşmiş bir hükümde tespit edilen ve failin terör örgütü üyeliğine ilişkin de esas alınan maddi olguyu kullanma imkânı tanımakta ve temyiz merciinin de incelemesini bu yönüyle zorlaştırmaktadır.

58. Yargıtay, tek bir fiille birden fazla farklı suçun oluştuğu fikrî içtima hâline ilişkin olarak verdiği bir kararda mahkemelerce en ağır cezayı gerektiren suçtan değil de her iki suçtan ayrı ayrı hüküm

kurulduğu durumlarda suçlardan biri için kurulan hükümdeki sonuç ceza kesinlik sınırı içinde kalsa dahi adaletli ve doğru sonuca ulaşılabilmesi için her iki suçtan kurulan hükümlerin temyizinin mümkün olduğunu kabul etmiştir (bkz. § 27). Bununla birlikte Yargıtayın fikrî içtima hâline ilişkin olarak verdiği bu kararda izlediği yöntemi, somut olaydaki gibi sonuçları itibarıyla birbirini etkileme potansiyeli olan ve ayrı ayrı cezalandırılan suçlar yönünden uygulamadığı görülmüştür (bkz. §§ 28, 29). Nitekim Yargıtayın anılan kararına konu olayda bölge adliye mahkemesi, istinaf incelemesinin reddi kararlarını terör örgütü faaliyeti çerçevesinde işlendiği anlaşılan ve aralarında bağlantı olan suçlar yönünden verilecek hükümlerde çelişkinin önlenmesi amacıyla hem terör örgütüne üye olma hem de dolandırıcılık suçları yönünden temyiz yolu açık olmak üzere vermiş ise de Yargıtay, dolandırıcılık suçu bakımından yaptığı incelemede istinaf dairesinin verdiği kararın kesin nitelikte olmasını gerekçe göstererek 5271 sayılı Kanun'un 298. maddesi gereğince temyiz talebinin reddine karar vermiştir.

59. Yukarıda yer verilen açıklamalara göre eldeki başvuruda temel sorun 5271 sayılı Kanun'un 286. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca bölge adliye mahkemelerince verilen bazı kararlara karşı temyiz kanun yolunun kapalı olmasından kaynaklanmaktadır. Zira bahsi geçen maddede hangi kararlara karşı temyiz kanun yoluna gidilemeyeceği sınırlı sayma yöntemiyle düzenlenmiş, bu kapsamda maddenin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinde ilk derece mahkemelerince verilen beş yıl veya daha az hapis cezalarına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine dair bölge adliye mahkemesi kararlarının temyiz edilemeyeceği açıkça düzenlenmiştir. Diğer bir ifadeyle anılan mevzuat, aralarında yakın ilişki veya bağlantı bulunan suçların temyiz incelemesinin birlikte yapılmasının gerekli olup olmadığı noktasında istinaf merciine herhangi bir değerlendirme yapma imkânı vermemektedir. Nitekim başvurucu hakkında dolandırıcılık suçundan verilen hapis cezası süresinin beş yıldan az olması nedeniyle bu suç yönünden istinaf başvurusunun esastan reddine dair karar temyiz edilememiştir. Bununla birlikte dolandırıcılık suçuna ilişkin mahkûmiyet gerekçesinin bağlantılı olduğu terör örgütüne üye olma suçu beş yıldan fazla süre hapis cezası gerektirdiğinden temyiz edilebilmiş ve temyiz incelemesi sonucunda anılan suçun işlendiğine dair delil bulunmadığı gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar verilmiştir (bkz. § 20). Mahkemece hem istinaf aşamasında kesinleşen dolandırıcılık hem de terör örgütü üyesi olma suçundan mahkûmiyete esas alınan maddi vakıaların (sınav sorularının önceden alınması) aynı olduğu gözetildiğinde dolandırıcılık ve terör örgütüne üye olma suçlarından aynı maddi vakıa hakkında istinaf ve temyiz mercilerince farklı yönde değerlendirmeler yapıldığı anlaşılmaktadır.

60. Somut olayda dolandırıcılık ve terör örgütüne üye olma suçları yönünden söz konusu olduğu gibi kesinleşen ve incelemesi devam eden yargılamalar arasında sübuta veya hukuk kurallarının uygulanmasına ilişkin maddi vakıalar yönünden yakın ilişki, bağlantı ya da bütünlük olması durumlarında istinaf aşamasında kesinleşen bu tür bir mahkûmiyete rağmen temyiz incelemesi sonucunda verilecek olası bir bozma kararının, kesinleşen ve bu nedenle infazına başlanan belki de infazı tamamlanan hükümle telafisi imkânsız bir çelişkinin ortaya çıkmasına neden olacağı açıktır. Bu tür bir durumun ise hukuk güvenliği ilkesine vereceği zararın gözetilmesi gerektiği izahtan varestedir.

61. Adil yargılanma hakkı temel olarak yargılama sürecinin ve usulünün hakkaniyete uygun olarak yürütülmesini teminat altına almaktadır. Hâkimlerin tamamının bir maddi vakıayı ya da hukuk kuralını aynı şekilde yorumlamaları mümkün olmayabilir. Bununla birlikte aralarında somut olayda olduğu gibi yakın ilişki bulunan davalarda birbirinin aksi yönünde kararlar verilmesinin engellenmesi için yargısal sistem içinde çeşitli mekanizmaların geliştirilmesi gerektiği açıktır. Aksi takdirde birbirine tamamen zıt olarak verilen kararlar hukuki belirsizlik yaratarak hukuk kurallarının temel bir özelliği olan bireyin davranışını yönlendirebilme gücünü zayıflatacak ve bireyler nezdinde yargısal sisteme olan güveni sarsabilecektir. Diğer bir ifadeyle aynı maddi veya hukuki vakıalarla ilgili olarak farklı kararlar verilmesi ve bu kararlardan birinin kesinleşerek infaz edilmeye başlanması hukuk devleti ilkesini zedeleyecek, kişilerin hukuka olan inancını da zayıflatacaktır. Tüm bu sebeplerle hukuk sisteminde farklı kararlar verilmesi sonucunu doğuran ve yargılama süreci ve usulüne ilişkin olan somut başvurudaki durum nedeniyle yargılamanın hakkaniyetinin zedelendiği sonucuna varılmıştır.

62. Öte yandan istinaf aşamasında kesinleşen suçlar yönünden kabul edilen ve sübuta etki eden maddi vakıaların ya da uygulanan birtakım hukuki kurumların temyiz aşamasında yapılacak inceleme yönünden değerlendirilmesinde yaşanacak imkânsızlıklar ya da zorluklar, kişilerin bu olgu veya olayların aksini ispatını da olanaksız hâle getirebilir. Bu tür durumlar diğer birtakım anayasal hak ve güvencelerin de ihlaline neden olabilir.

63. Masumiyet karinesi uyarınca, bir kişinin suçlu olarak ilan edilip yaptırıma maruz bırakılabilmesi için suça konu eylemi işlediğine dair hakkındaki her türlü şüphenin yenilmesi gerekir. Aksi hâlde kişi, şüpheden yararlanacak ve cezalandırma yoluna gidilemeyecektir. Bu yönüyle mahkemenin suçun fail tarafından işlendiğine yönelik en ufak bir kuşku kalmadan maddi gerçeğe ulaşarak mahkûmiyet hükmü kurması masumiyet karinesinin bir gereğidir. Bu şartlar sağlanmadan kişinin suçlu ilan edilmesi masumiyet karinesini zedelemektedir (AYM, 31/3/2021, E.2020/35, K.2021/26, §§ 52, 53). Dolayısıyla somut olaya benzer durumlarda aynı maddi vakıa konusunda istinaf ve temyiz mercilerinin farklı sonuçlara varabilmesi ve bu bağlamda maddi vakıanın sübutuna dair farklı değerlendirmeler yapılması ihtimali kişinin gerçekte suçlu olup olmadığı hususunda kesinleşmiş farklı kararlarla ortaya çıkan çelişkili ve şüpheli bir duruma, bu da Anayasa'nın 38. maddesinde güvence altına alınan masumiyet karinesinin zedelenmesine neden olabilecektir.

64. Diğer taraftan bir maddi veya hukuki vakıa ile ilgili olarak yargısal nitelikte bir karar verildikten sonra başka bir yargı merciinin aynı olgu hakkında bu karardan farklı bir sonuca ulaştığı durumlarda bunun gerekçesinin kararda belirtilmesi gerekir (bkz. § 46). Bu kapsamda somut olayda olduğu gibi istinaf aşamasında kesinleşen dolandırıcılık suçunun gerekçesinde kabul edilen maddi vakıa hakkında temyiz merciince farklı bir değerlendirme yapılması kişilerin gerekçeli karar haklarının ihlalini de gündeme getirebilecektir.

65. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

[Bir üye bu görüşe katılmamıştır.]

66. Başvurucunun hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar verildiğinden, kararda varılan sonuca ve uygun görülen giderime göre adil yargılanma hakkının diğer güvencelerinin ihlal edildiğine dair şikâyetleri hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

VI. GİDERİM

67. Başvurucu, ihlalin tespiti ile maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

68. İncelenen başvuruda dolandırıcılık suçunun terör örgütüne üye olma suçu ile bağlantılı olarak işlendiği kabul edildiği hâlde örgüt üyeliği suçu yönünden temyiz incelemesi devam etmekteyken dolandırıcılık suçundan istinaf incelemesi sonucunda kesin hüküm verilerek infaza geçilmesinin hakkaniyete uygun yargılanma hakkını ihlal ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu ihlalin ise ilgili mevzuatta birbiriyle bağlantılı, yakın ilişkili ya da bütünlük arz eden suçlardan birine karşı temyiz kanun yolunun açık olmasının kesinleşen diğer suça karşı da kendiliğinden temyiz imkânı getirdiğine dair açık bir yasal düzenleme bulunmamasından kaynaklandığı tespit edilmiştir.

69. Anayasa Mahkemesinin ([GK], B. No: 2017/17428, 1/12/2022) kararında, kanundan kaynaklandığının tespit edilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Buna göre mevcut başvurular bakımından başvuruculların mağduriyetinin eski hâle getirme ilkesi çerçevesinde giderilmesi Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesi uyarınca zorunludur. Bunun için ise yukarıda değinildiği üzere mümkün olduğunca ihlalden önceki duruma dönülmesi sağlanmalıdır. Aksi takdirde başvuruculların mağdur statüsü sona erdirilmemiş ve ihlalin sonuçları giderilmemiş olur. Anayasa Mahkemesi tarafından ihlale yol açtığı tespit edilen ve mevcut başvurulara konu davalarda uygulanan kanun hükmüyle ilgili olarak yasama organınca bir değişiklik yapılmadığına göre ihlalden önceki duruma dönülmesini temin etmek için ihlalin sonuçlarının gideriminin anılan maddeye göre yeniden yargılama kapsamında sağlanıp sağlamayacağı hususunun Anayasa'da ve anılan Kanun'da yer alan hükümler çerçevesinde tartışılması gerekir (B. No: 2017/17428, § 62).
70. 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin birinci fıkrasında ihlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedileceği hüküm altına alınmıştır. Dolayısıyla bu madde, Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrasına uygun olarak ihlalin bütün sonuçlarıyla giderilerek önceki duruma dönülmesinin sağlanması yetki ve görevini Anayasa Mahkemesine vermektedir. Diğer taraftan bu maddenin ikinci fıkrasında ihlalin mahkeme kararından kaynaklanması durumunda ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosyanın ilgili mahkemeye gönderileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda ihlalin kanundan kaynaklandığı durumlarda yeniden yargılama yapılmasında hukuki bir yarar olup olmadığı ihlalin sonuçlarının giderilmesini ilgilendiren bütün Anayasa hükümleri birlikte dikkate alınarak belirlenmelidir (B. No: 2017/17428, § 63).

71. Yeniden yapılacak yargılamada anılan Anayasa hükmü çerçevesinde davada uygulanacak kanun hükmünün Anayasa'ya aykırılığı yönünde itirazda bulunulabilmesi mümkün görülmüştür (B. No: 2017/17428, § 53). Diğer taraftan yeniden yapılacak yargılamada uygulanacak kanun

hükmünün temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşma hükümlerine aykırı olması durumunda milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınarak uyuşmazlığın çözülebileceğine yönelik Anayasa'nın 90. maddesinin son fıkrası hükmü de uygulama alanı bulabilir (B. No: 2017/17428, § 54). Ancak yukarıda da izah edildiği üzere Anayasa'nın 152. maddesi uyarınca Anayasa'ya aykırı olan normun iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması, olayın koşulları dikkate alındığında daha doğru bir yol olarak kendini göstermektedir.

72. Bu durumda eldeki başvurularda tespit edilen hak ihlalinin ve sonuçlarının yukarıda belirtilen şekilde ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 6216 sayılı Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir. Temel haklara yönelik Anayasa'ya aykırı müdahalelere engel olamadığı Anayasa Mahkemesince tespit edilmiş bir kanun hükmüne göre karar verilemeyeceği açık olduğundan ihlal ve sonuçlarının giderimi amacıyla aşağıda belirtilen şu iki yöntemin birlikte uygulanması gerektiği değerlendirilmiştir.

- İhlal aralarında yakın ilişki veya bağlantı bulunan suçların temyiz incelemesinin birlikte yapılmasının gerekli olup olmadığı noktasında istinaf merciine herhangi bir değerlendirme yapma imkânı vermeyen kanundan kaynaklandığı için ve bireysel başvurunun amacına ve işlevine uygun şekilde benzeri ihlallerin de önüne geçmek amacıyla kararın Türkiye Büyük Millet Meclisine bildirilmesine karar verilmesi gerekir.

- Anayasa'nın 152. maddesi uyarınca ilgili kanun hükmünün iptali için Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla başvurulabileceği veya Anayasa'nın 90. maddesinin son fıkrasının uygulanabileceği dikkate alındığında yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunduğundan kararın bir örneğinin ayrıca Ceza Dairesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

[İki üye bu görüşe katılmamıştır.]

73. Başvurucu; maddi zarara ilişkin olarak bilgi/belge sunmadığından maddi tazminat talebinin, ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasının yeterli giderim sağlayacağı anlaşıldığından manevi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

VII. HÜKÜM
Açıklanan gerekçelerle;

A. Hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA OYBİRLİĞİYLE,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE bir üyenin karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

C. Diğer ihlal iddialarının İNCELENMESİNE GEREK OLMADIĞINA OYBİRLİĞİYLE,

D. Kararın bir örneğinin hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması ve Anayasa'nın 152. maddesi uyarınca ilgili kanun hükmünün iptali için Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla başvurulabilmesi için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Ceza Dairesine (E.2019/14, K.2020/1183) GÖNDERİLMESİNE iki üyenin karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

E. Tespit edilen sorunla ilgili olarak kararın bir örneğinin bilgi ve takdiri için Türkiye Büyük Millet Meclisine BİLDİRİLMESİNE iki üyenin karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

F. Başvurucunun tazminat taleplerinin REDDİNE OYBİRLİĞİYLE,

G. 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

H. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

İ. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 27/1/2026 tarihinde karar verildi.

[Karara iki üye tarafından yazılan karşıoy gerekçeleri bu derlemeye alınmamıştır; bir karşıoy ihlal sonucuna katılıp giderim yöntemine (Anayasa Mahkemesinin itiraz yolunu bizzat işletmesi gerektiği görüşüyle), diğer karşıoy ise hem ihlal sonucuna hem giderime katılmamaktadır. Tam metin Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankasında 2020/39936 başvuru numarasıyla yer almaktadır.]